

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

ze hebben ze weer alle vijf
(vervolg)

daar kwam mama aan met de wagen
zij had haar tweede zoon bij
kamiel: het tweede lid van haar tweeling

die twee jongetjes hadden drie jaar geleden
dus toen ze amper twee waren
vlak bij hun huis aan de sluis van wijnegem
de eerste boompjes
van de witte kinderdreef geplant

de ouders waren wel met een bedoeling
gekomen
hun dochtertje moest namelijk
volgende lente haar eerste communie doen

ze wilden dat ze naast het groepsgebeuren
tevorens ook iets persoonlijkers zou mogen
beleven

& hadden dus weer aan viersel gedacht
ik liet ze samen met haar broertjes
de hangbrug over de middengracht zoeken

die vonden ze natuurlijk meteen

ik vroeg haar: ga jij nog naar de
kleuterschool?
néééé wees ze me verontwaardigd af
kijk wees ik :
deze kant van de tuin
de noordkant
dat is je kleine kindertijd
daar aan de overkant
de zuidkant
dat is je open kindertijd

wil je straks je kleine kindertijd verlaten
& over de brug komen?

ja dat wilde ze

lucas
het ene broertje van haar
liep al heel de tijd rond
met het ronde rood-witte plakkaatje
waar het verkeer mee wordt geregeld

hij deed niets liever dan dat regelen
zelfs op onze tuinpaden

ik vroeg hem dan ook
of hij aan zijn zusje het teken wou geven
om over de brug te komen

ja dat wou hij

de ouders & anderen van de groep
hadden op de brug met krijt
de cijfers van 1 tot 7 geschreven

de twee jongetjes op het erf
ieder met een klokkezeel in de hand
hielden de schaduwstreep van de

zonnewijzer
minutenlang nauwlettend in het oog

ondertussen waren nog andere mensen
toegekomen
onderandere onze twee buschauffeurs
die hadden met hun 42
dertig jaar lang vierseleers
naar hun bestemming vervoerd
& nu ze op pensioen zijn
houden die de brouwerij wat in het oog

toen was het zover
de zonnewijzer gaf het middaguur aan
& beide jongetjes luidden
heel de groep bij elkaar
voor het grote gebeuren in de tuin

(vervolg volgende week)

LUC VERSTEYLEN

539

Jericho (vervolg)

Gedurende zes dagen trok het Israëlitische leger zwiingend
rond de stad met zeven priesters die de ark van het
verbond droegen en op de ramshoorn bliezen.
Op de zevende dag trokken ze zevenmaal om de stad.
De priesters bliezen een lange toon. Na een teken van
Jozua schreeuwden de Israëlieten zo luid ze maar konden.
En, o wonder!, de stadsmuren brokkelden stuk, en de
strijders trokken van alle kanten de stad binnen, namen
de stad in en doodden alles wat erin was, zowel mannen
als vrouwen, zowel kinderen als bejaarden, runderen,
schapen en ezels.

Wie tegenwoordig 'Jericho' uitspreekt, denkt meteen niet
aan ramshoorns maar aan 'bazuinen', wellicht omdat de
Statenvertaling in plaats van 'ramshoorn' zowel
'ramsbazuinen' als 'bazuinen' gebruikt. De Naardense
Bijbel (2004) heeft: 'ramshoorns van jubelrammen'.

In zijn brief aan de *Hebreeën* schrijft Paulus over de
uitwerkende kracht van het geloof. Hij maakt o.m. gewag
van dat wonderbaarlijk militaire feit bij Jericho: 'Door het
geloof kon het volk door de Rode Zee trekken als over
droog land; toen de Egyptenaren dat ook probeerden
werden ze verzwolgen. Door dat geloof vielen de muren
van Jericho toen het volk er zeven dagen lang omheen
getrokken was.' (Hebr. 11,29-30)

Jericho komt ook nog in het blikveld in verband met een
van de belangrijke parabels van Jezus. Een wetgeleerde
vroeg Jezus wie hij als zijn naaste moest beschouwen.
Bij wijze van antwoord vertelde Jezus de parabel van de
'Barmhartige Samaritaan'.

Die begint aldus: 'Er was eens iemand die van Jeruzalem
naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door
rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden
en hem daarna halfdood achterlieten.'
(Luc. 10,30 vv.)

Chansonier en dichter Stef Bos (*1961) publiceerde in
2004 een bundel gedichten, *Gebroken zinnen*;
daarin heeft hij een gedicht onder de titel *Jericho*.
In 2005 verscheen die tekst als lied in zijn album *De
Ruimtevaarder*. Daarin o.m.:

'Je leeft verborgen in jouw wereld
Gesloten poorten, stad van steen
Al zou ik zingen tot de ochtend
Ik kom er met geen stem doorheen.'

Tot negen maal toe het vers: 'Ik kan de muur niet breken',
als een bittere tegenstelling met de Israëlieten die al
zingend de muren rond Jericho wél konden breken...

Jeruzalem

Het nieuwelhemelse Jeruzalem

De stad Jeruzalem was in het Oude en het Nieuwe
Testament het politieke en vooral religieuze centrum van
Israël; het woord komt een kleine duizendmaal voor in de
Bijbel.

Het nieuwe Jeruzalem is een synoniem voor 'een
geestelijke heilstaat', namelijk een volmaakte staat of een
volmaakte maatschappij waarin ieder mens gelukkig is.
In zijn *Openbaring* krijgt Johannes het bevel om o.m. het
volgende te schrijven naar de engel van Filadelfia:
' "Wie overwint maak ik tot een zuil in de tempel van mijn
God. Daar zal hij voor altijd blijven staan. Ik zal op hem de
naam schrijven van mijn God en van de stad van mijn God,
het nieuwe Jeruzalem dat bij mijn God vandaan uit de
hemel zal neerdalen, en ook mijn eigen nieuwe naam.
Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de
gemeenten zegt." ' (Op. 3,12-13)

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Zwerfhond

Dag lieve hond.
Hij is er weer.
Dit is de derde nacht dat hij langskomt.
Hij ziet er nóg meer verwaarloosd uit dan gisternacht.
Zijn vacht zit helemaal onder de smeer en zijn ogen staan levenloos.
Ik geef hem een stuk brood. Hij is uitgehongerd, zo te zien.
Hij schrikt het naar binnen en kijkt me dankbaar aan.
Wie weet hoe lang het geleden is dat hij iets te eten heeft gehad?
Hij begint te janken.
Alsof hij pijn heeft.
Of is het blijdschap?
Zijn manier om te zeggen dat hij blij is dat iemand om hem geeft.
Ik ga staan.
Hij begint harder te janken.
Hij kan er kennelijk niet tegen dat ik afstand neem.
Ik aai hem over zijn kop en ga weer zitten.
Het janken neemt af.
Hij springt op de bank en nestelt zijn kop in mijn schoot.
Er staat een naam in zijn halsband gegrift.
Hij heet Boda.
„Boda, Boda, Boda”, mompel ik.
Hij jankt niet meer.
Er is geen afstand meer tussen ons.
Hij doet zijn ogen dicht.
Zwerfhond en zwerfmens zijn één.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

We zijn weeral toe aan de laatste week van de novem-
bermaand. Niks dan vriesspreuken lees ik voor deze week
en dan vooral naar het einde van de week toe. Nu, volgens
de oude kalenders is het niet zo slecht dat het in deze tijd
van het jaar eens goed vriest. Da's goed tegen het onge-
dierte, zegt de kalender. En dat wordt zaterdag 29
november, op de feestdag van Sint-Saturninus, nadruk-
kelijk zo gezegd:

IJS OP DE DAG VAN SATRIJN MAAKT KORTE METTEN MET HET VENIJN

Maar zondag is het de feestdag van Sint-Andreas, ook
Andries genoemd en dat rijmt gemakkelijk met "vries".
Vandaar de vele vriesspreuken voor die dag. Zoals deze:

SINT-ANDRIES BRENGT DE VRIES

Lang zal dat vriezen dan toch weer niet duren, want op 1
december is het de feestdag van Eligius (Elooi) en een lan-
ge spreuk gaat dan zo:

SINT-ANDRIES BRENGT DE VRIES MAAR SINT-ELOOI BRENGT DE DOOI

*Nu nog dit... In Wallonie en Frankrijk noemen ze de
novembermaand ook wel eens "le mois des brumes", de
mistmaand. Men verwees er ook mee naar het feit dat
november uiteindelijk de maand van de verkoudheden is.
Bij ons in Vlaanderen zeggen ze eigenlijk hetzelfde, maar
veel poëtischer, namelijk:*

DAAR ZIJN TWEE HEREN DOOD NOENESLAAP EN VESPERBROOD DAAR ZIJN DRIJ NIEUWE IN HET LAND ZUIPSCHUITE, DRUIPNEUZE EN KLEPPERTAND

KRISTIEEN VAN ZUMMEREN